

“Amb un catequista sense passió, el millor mètode tindrà un impacte menor”

Dil, 8/07/2019 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Si bé la catequesi ofereix el missatge de Jesús a petits i joves, el ressò d'aquest servei ha d'arribar a tot l'entorn parroquial. Tant a l'equip de catequistes com també als familiars dels nens que no arriben a creuar la porta. Així ho ha sabut captar el [Secretariat Interdiocesà de Catequesi](#) (SIC), que divendres i dissabte va dedicar les jornades de responsables de catequesi de Catalunya i les Illes Balears a parlar de noves experiències adreçades a les famílies de la catequesi.

“Anem a anunciar l'Evangeli als pares, no ens quedem només amb la catequesi de primera comunió”. El bisbe **Antoni Vadell**, president del SIC, va explicar que aquest va ser el plantejament de les reunions de delegats de catequesi. I des d'aquí van formular les sessions que enguany han aplegat uns cent trenta participants al Seminari Conciliar de Barcelona. Una convocatòria que busca, de fons, tornar a motivar el personal. Aixecar els ànims dels equips de catequistes en un context molt poc favorable. I recordar, de pas, tal com van apuntar els organitzadors, que “el millor mètode amb un catequista sense passió tindrà un impacte menor”.

Experiències atrevides en comunitat

El director del SIC, **Joan Àguila**, va ubicar les jornades amb la imatge d'un alvocat disseccionat, que els ha servit per il·lustrar aquesta [divuitena edició](#). Una fruita que representa la comunitat cristiana amb la catequesi al seu cor: “Hem triat una fruita amb un pinyol ben gros”, va apuntar.

Una trobada anual que afavoreix la coneixença mútua. “Quan ens coneixem, ens estimem més i això és una passada”, va dir el bisbe Antoni Vadell. Des d'aquí va convidar a entendre “la plasticitat” de la parròquia i a “reflexionar sobre experiències noves i atrevides”. Les diòcesis de Cremona, a Itàlia, Getafe,

Tarragona i Barcelona són les que han presentat experiències reeixides entre divendres i dissabte.

“Un lloc on tothom hi aporta i on tothom rep alguna cosa”

Des d'un context cultural de poble, **Simó Gras** va presentar l'esforç de revisió que ha dut a terme la [parròquia de Santa Maria de Montblanc](#). El procés ha implicat un petit grup motor que s'ha dedicat a pensar què volien ser i què volien fer com a parròquia. Tot un treball conjunt que els ha servit per identificar somnis, però també insatisfaccions. I posar mitjans per revertir reptes concrets.

Com a pilar han establert “fer de la parròquia una família” i, tal com ha especificat el plebà, “un lloc on tothom hi aporta i on tothom rep alguna cosa”. En aquest sentit, ha criticat la figura del catequista que assumeix més tasques del que li pertoca. Un clàssic també en la figura del mateix rector. A la parròquia de Montblanc practiquen un treball real en equip.

“Vam identificar que no som capaços de proposar res als adults de mitja edat”, va explicar Gras com a fruit de l'anàlisi previ. Un buit que han atès amb el format de les sessions Alpha. Un mètode de primer anunci importat de l'església anglicana que inclou sopars i diàleg. A Montblanc en tres anys han fet passar 120 adults per la parròquia. Molts dels quals no hi havien entrat abans. I molts dels quals potser tampoc hi tornaran. Pels qui busquen una continuïtat han creat el que anomenen 'Petites fraternitats parroquials'. En aquesta segona proposta avui ja són una cinquantena d'adults que es troben cada quinze dies.

Simó Gras també ha parlat de l'espai dedicat a l'oratori amb els petits: “Hem habilitat una capella a la plebania que ha fet més bé a les catequistes que als nens”, va dir amb picardia Simó Gras. Enguany s'han proposat també obrir-ho als adults. Amb el llistat de propostes sobre la taula, Gras també va alertar amb no perdre la qualitat del servei per la voluntat d'expansió.

“Oferir als pares alguna cosa que valgui la pena”

El delegat episcopal de catequesi de Barcelona, **Alberto Para**, va compartir l'experiència pastoral de la [parròquia de Santa Eulàlia de Vilapiscina](#), d'on és rector. Un projecte que aplega 29 catequistes i un centenar de nens i nenes. El format és de dos diumenges al mes, amb sessions de matí que finalitzaen amb la celebració de l'eucaristia. “Sempre que venen els nens, venen els pares”, va explicar Para.

El rector de Vilapiscina també va demanar “no tenir por en relació a si tindrè o no catequistes; sinó en relació a què els volem oferir”. Per a ell, l'objectiu és que nens i pares “tinguin familiaritat amb Jesús”. I ho treballen a partir de la formació, la pregària i l'anar a missa. Alberto Para considera que “els dos anys que vénen, hem d'oferir als pares alguna cosa que valgui la pena”. I també va apuntar el difícil equilibri entre “ser exigent i flexible”.

Comunicar la fe com a criteri

Per la seva banda, **Jesús Úbeda**, rector de la parròquia de la [Natividad de Nuestra Señora de San Martín de la Vega](#), de la diòcesi de Getafe, va posar l'accent en l'actitud i la fe de les persones responsables d'evangelitzar. “Si falta Jesucrist, podem fer els jocs més divertits que no servirà per a res”. S'hi va referir la mateixa

persona que després explicava com fa jocs de màgia mentre explica l'evangeli als nens.

En una societat on els adults no tenen temps de jugar amb els més petits, la seva parròquia ha aconseguit aplegar 320 nens i nenes, i propicia espais de joc compartit entre pares i fills. “És apassionant”, va reconèixer Úbeda. També va apuntar l'èxit de propostes de cinema en família i excursions mensuals a la muntanya.

Úbeda identifica com a “criteri de discerniment” el fet que la fe sigui “evangelitzadora”. Entre els exemples concrets que va presentar a l'auditori, visitar les famílies a casa seva. I fer-ho amb qualsevol excusa: una pel·lícula, un cafè. Si bé va apuntar el perill de la impaciència, va subratllar també el desig de fons de comunicar allò que “sadolla l'ànima”.

La pastoral que faria Jesús

El professor de l'Ateneu Universitari Sant Pacià i rector de la parròquia de Sant Cugat del Vallès, **Emili Marlés**, va defensar en el treball de divendres al matí que “avui dia ensenyar a pregar és molt fàcil” i va recordar que “el nen petit es deixa evangelitzar per la seva mare perquè és la persona que estima”. Amb la seva ponència va descriure l'ecosistema d'una parròquia, amb una classificació de les famílies per prototipus.

Marlés va preguntar “com fa la pastoral Jesucrist?” I es va servir de la imatge dels cercles de proximitat a Jesús. Al seu voltant, els seus seguidors: els més reacis, a les capes externes; els més compromesos, a prop del centre del cercle. “Jesús ens demana que anem entrant als cercles més interiors de seguiment”, va defensar Marlés. I es va preguntar: “Tenim muntada una pastoral que ajudi a entrar als cercles més íntims?”.

El perill de classificar

Els participants van compartir per diòcesis com inclouen les famílies en la catequesi. En la posada en comú van alertar del perill de classificar els feligresos, les famílies o l'equip de catequistes en un rànquing. En el diàleg també es va formular la por a fer proselitisme i la necessitat de respectar la llibertat de les persones.

Alguns van demanar fer la catequesi des del cor, sense prioritzar sempre els llibres –recordant que Jesús va evangelitzar bàsicament amb persones analfabetes–, d'altres van expressar la por dels pares a implicar-se directament i la dificultat d'alguns catequistes per atansar-s'hi. Entre els neguits compartits: la dificultat de trobar catequistes, la voluntat d'oferir més formació i de cohesionar els equips. Entre les solucions, una de molt primària: trobar-se els que se sentin motivats perquè creixi la motivació de la parròquia.